

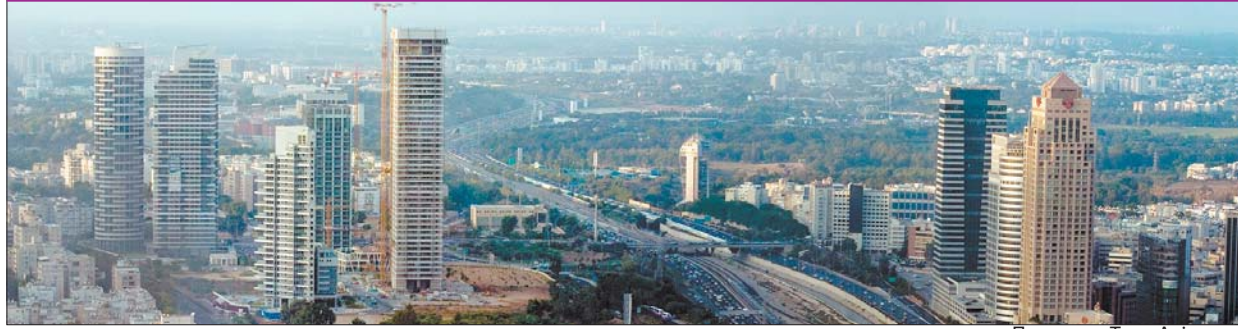
Запорізькі історики довели правдивість тризуба

У Запорізькому краєзнавчому музеї представили виставку «Історія Державного герба України». Її автори — заслужений працівник науки і техніки Олександр Белов і доктор історичних наук Георгій Шаповалов — запропонували історично обґрунтовану концепцію духовного змісту українського герба. В результаті майже 30-річних наукових досліджень вони довели, що вшанування тризуба сягає прадавніх цивілізацій Середземномор'я і міцно пов'язане з обожнюванням Сонця як творця життя (символ хрест) і предмета, який рятував життя — якоря (символ тризуб).

Перша вчителька вчитиме й рідної мови, й іноземної

Вчителів початкових класів потрібно готувати з правом навчання іноземних мов. Про це заявив директор департаменту вищої освіти МОН Ярослав Болюбаш. Чинники вважають, що вчителям середніх і старших класів учить малечу не варто. «Вчитель іноземної мови на сьогодні не готовий працювати з дитячою молодшею шкільного віку», — зазначив Болюбаш. Тож іноземну першокласникам мають викладати спеціально підготовлені «перші вчительки».

Панорама Тель-Авіва

В Ізраїлі строкова служба обов'язкова і для хлопців, і для дівчат

Лучанин Дмитро у 15 років поїхав на навчання в Ізраїль. Закінчивши там школу та відслуживши в національній армії, він став повноцінним громадянином цієї східної держави. Правда, через неточності в документі (у паспорті місцем проживання зазначили Україну), що у свою чергу спричинили бюрократичну тяганину, хлопець не міг безпроблемно навідатися на Батьківщину. А тепер, коли Ізраїль відмінив візи для українців, Діма приїхав до Луцька — подивитися, що тут змінилося за 15 літ. Натомість нам цікаво, як йому живеться у другому за величиною ізраїльському місті — Тель-Авіві.

— У самому Тель-Авіві мешкає до 400 тисяч людей. Але він є центром агломерації Гуш-Дан із населенням понад три мільйони, — розповідає Дмитро. — У столиці, Єрусалимі, близько 700 тисяч. Коли приїхав у Луцьк, звернув увагу, що дуже мало машин. Такі дороги, як тут, в Ізраїлі поділені щонайменше на чотири смуги. По узбіччях не паркуються. Для стоянки автомобілів відведено багато місць. В основному парковки належать місту, тому вони платні.

Зараз Діма працює інженером-програмістом у маленькій, за його мірками, — на 200 співробітників, компанії. Має машину, живе з кішкою у трикімнатній орендованій квартирі, за яку щомісяця сплачує 800 доларів. На зарплату може дозволити собі невеличкі подорожі кілька разів на рік — уже побував у Індії, Росії, Польщі, Туреччині, багатьох країнах Європи. Тільки жаліється, що відпустка коротенька — всього 17 днів. Але поки влаштувався на постійну роботу, теж, каже, не бідував.

— Спершу закінчив навчання в школі-інтернаті. Іврит освоїв десь за півроку. Це державна мова, нею користуються скрізь. А друга державна — арабська. Після школи пішов

у армію. В Ізраїлі строкова служба обов'язкова і для хлопців, і для дівчат. Країна ворогує з сусідами, є й внутрішній — палестинський — конфлікт. Крім того, Ізраїль — четвертий у світі за обсягами військового виробництва. Тож армія — пріоритет. Служба триває три роки. Солдати на вихідні їздять додому, в казармах, звісно, ніхто не живе — або знімають квартири, або поселяються у гуртожитках. Отримують невелику зарплату. Мені, поязак не маю підтримки батьків, платили підвищену — 500 доларів. Ще підпрацьовував сторожем. І навчався заочно в університеті.

І хоч в Ізраїлі фактично не припиняються бойові дії, живеться, порівняно Діма, значно краще, ніж в Україні.

— Якоюсь запросив батька в гості. Ми відпочивали між містами Ашдод і Ашкелон на Середземному морі. Гуляємо берегом, аж бачимо — з одного боку «гриб» від вибуху і з другого такий самий. Ракети «Град» частенько літають (посміхається — авт.). Але в міста майже ніколи не влучають, бо біля кожного розміщені системи протиповітряної оборони, що перехоплюють і збивають ракети. Через напружені стосунки з Саудівською Аравією, Лівією, Єгиптом, нафту «качаємо» переважно з Азербайджану. Бензин удвічі дорожчий, ніж в Україні. Промисловості, крім

військово-оборонної та хімічної, практично не лишилося. Хіба тільки овочі вирощують, то вони дешеві. Решта продуктів привізні, тому дорогі. Наприклад, хліб коштує від 15 гривень. Одяг — із Йорданії, Індонезії, Китаю. Найбільша стаття експорту з України, мені здається, це горілка. Вона недешева. Приміром, пляшка «Немірова» 0,7 літра вартує 150 гривень.

Мінімальна зарплата в Ізраїлі — 1200 доларів. Та на такі гроші виходить тільки існувати. Середня — у межах 2500 доларів. Кредити у принципі доступні — під 3-5% річних. Але на масштабні покупки — машина, власне житло — взяти їх не реально. Автомобілі удвічі дорожчі, ніж в Україні. А ціни на нерухомість узагалі захмарні. Квартира у новобудові — 400 тисяч доларів. При такій вартості ніякий кредит не допоможе. Житло стрімко подорожало, бо майже нічого не будується. А приріст населення щороку становить 3%. Якщо влада не вирішить проблему, то люди просто виїжджатимуть із міст у передмістя, в села.

У грошовому еквіваленті найбільше цінується праця у військово-промисловій та сфері високих технологій. На «чорну» роботу наймаються переважно ефіопи — вони настільки незграбні, нетямущі, що часто не можуть виконати елементарні завдання. А релігійні іудеї взагалі не заморочуються з роботою. Народжують по десять і більше дітей, на них держава платить якусь незначну допомогу плюс мінімальні соціальні гарантії для безробітних глав сімейств. Їм вистачає.

Працюють, тобто заробляють гроші, в основному емігранти. У Тель-Авіві близько 10% населення — вихідці з Росії та України. Наш же герой подумує на рік перебраться до Луцька. Проте не тому, що це дім, а тому, пояснює, що тут на кожному кроці для нього — екзотика.

Спілкувалась Ольга ЮЗЕПЧУК

■ ДОБРОЧИННІСТЬ

Благодійники з Німеччини хочуть допомагати волинським дітям

Німецькі благодійники привезли до Луцька гуманітарний вантаж — медичне обладнання та лікарські засоби. Поки допомога не пройшла всіх процедур митного оформлення, нема дозволу МОЗ на відвантаження. Тож добровольці змушені орендувати склад власним коштом. Саме цей прикрий факт дивує директора благодійного фонду «Допомога дітям Чорнобілля» Риту Лімрот. Адаже, каже гостя з Німеччини, у них збирають ту допомогу всім миром, надають обладнання безплатно, а тут на його зберігання змушені витрачати гроші.

— Ми привезли меблі — ліжка зі зручними матрацами, тумбочки, шафи — для обласної дитячої лікарні, також медикаменти, — повідомила Рита Лімрот. — У Німеччині стоїть вісім контейнерів із іграшками, це буде наступний вантаж сюди. Ми дуже контролюємо ті речі, що веземо в Україну. Це не те, що нам уже непотрібно, це подарунки та допомога.

Благодійники з Німеччини на Волині діятимуть за напрацьованою протягом двадцяти років у білоруському Гомелі схемою: відвідують лікарні, переважно дитячі, та запитують у лікарів, якого обладнання, інвентарю їм не вистачає. Тоді шукають «замовлене» в Німеччині та привозять як гуманітарну поміч.

У Волинській області вони вперше, хоч місцеві дітлахи вже не раз побували в Німеччині. А контакти налагодили через культуру: танцювальний ансамбль «Радість» із Палацу учнівської молоді Луцька якось гастролював у Ганновері. Там художній керівник дітлахів Світлана Михайлівська познайомилася з пані Лімрот. Зв'язок тримають уже кілька років, тепер-от пані Світлана організувала й очолила добродійний фонд «Пелеки Волині».

Діти-сироти, напівсироти, з малозабезпечених сімей їздять на оздоровлення в німецькі родини. Ті сім'ї запрошують діток, оплачують візи, переїзд, відгодовують різною

смакоту, забезпечують розваги. У червні з Луцька відправиться група з тридцяти дітей. А до кінця року планують звозити до Німеччини ще сімдесят маленьких волинців.

— Здоров'я додається не тільки від ліків, а більше — від радості, — наголошує Рита Лімрот. — Дітей вивозимо в парки та зоопарки, в оперу та на музики, влаштовуємо виставки їхніх картин. Також практикуємо ярмарки у школах: печемо торти, організовуємо лотереї та конкурси. А на зібрані гроші купуємо те обладнання, якого потребують лікарні.

Під час теперішнього візиту, який триватиме кілька днів, німецькі благодійники побувають в обласній дитячій лікарні, туберкульозно-онкологічному диспансері. А від влади лише просять посприяти зі складом. Заступник голови ОДА Олександр Курілюк пообіцяв, що проблем із митним складом не буде. «Скільки треба складів — стільки забезпечимо», — сказав він.

Ольга ЮЗЕПЧУК

■ ПРОБЛЕМА

Чорнобильці не можуть оздоровитись у санаторіях Волині

Як повідомив начальник управління охорони здоров'я Луцької Федір Кошель, існують проблеми щодо недостатньої кількості путівок для санаторно-курортного лікування лучан, які постраждали від катастрофи на ЧАЕС.

Зокрема, у 2008-2009 роках в оздоровничих відпочили 21% дітей, а в 2010-му путівки на санаторно-курортне лікування отримали лише 8%. За словами першого заступника міського голови Луцька Святослава Кравчука, цьогоріч узагалі ще не виділили жодної путівки.

Під час засідання виконкому

■ РОЗКОПКИ

У селі Крупа археологи знайшли унікальний медальйон

Одним із місць, де волинські археологи розпочали новий сезон, було село Крупа Луцького району. На околиці села виявлено залишки мурованої будівлі XVI століття, повідомили у прес-центрі ДП «Волинські старожитності». Ймовірно, саме тут була розташована митниця, згадана в описах маєтності князя Острозьких у 1545 році.

Під час розкопок археологи

Луцької міської ради говорили й про те, що було б непогано, якби луцькі чорнобильці оздоровлювалися в санаторіях у межах області. Однак нині така ситуація неможлива, бо тендери на держзамовлення путівок зазвичай виграють інші оздоровничі. Тож волинські санаторії, в розвиток яких були вкладені гроші, лишаяться ні з чим. А чорнобильці вимушені їздити по всій Україні. За словами міського голови Миколи Романюка, санаторій «Пролісок», що в Ківерцівському районі, не виграв жодної путівки на тендері.

Ольга УРИНА

вже натрапили на унікальну знахідку — медальйон кінця XVI століття.

— Медальйон був виготовлений зі свинцю та позолочений, — розповів науковий співробітник ДП «Волинські старожитності» Віктор Баюк. — Це був своєрідний знак, що засвідчував право купця вести торгівлю, підтверджував сплату ним податків. Медальйон має вушко, щоб його можна було носити на ший. Крім того, власник проколов його, аби пришити до одягу. Це зайвий раз підкреслює важливість цього медальйона для купця, який настільки боявся його загубити, що аж пришив.

Знахідка чудово збереглася. На лицьовій стороні добре видно герб і напис латинською, які ще потребують розшифрування. На зворотній — дві дірочки для пришивання. Розкопки тривають, тож нові знахідки невдовзі радуватимуть відвідувачів Волинського краєзнавчого музею, куди їх і передадуть.

■ ОПИТУВАННЯ

Вища освіта потрібна, щоб знайти добре оплачувану роботу

Фонд «Демократичні ініціативи» провів опитування щодо якості вищої освіти в Україні. Респондентам було поставлено запитання, як вони в цілому оцінюють якість вищої освіти. 17,7% опитаних відповіли, що якість вищої освіти в країні швидше низька, 16,2% — швидше висока, 7,6% — дуже низька, 1,6% — дуже висока, а 11,7% — не змогли відповісти на це запитання.

Респондентів також запитали, навіщо, на їхню думку, люди одержують вищу освіту. 61,9% відповіли — щоб знайти добре оплачувану

роботу, 50,9% — щоб зробити кар'єру, 47,4% — щоб стати гарним фахівцем, 21% — щоб реалізувати творчий потенціал. Досить високий відсоток — 20,8% — вважають, що у молоді іде навчатися у вишій, аби мати можливість жити в культурному, освітньому середовищі.

Були й інші варіанти: 8,9% опитаних висловили переконання, що люди одержують вищу освіту, щоб не йти в армію, 8,7% вважають, що без вищої освіти людину можуть вважати невдахою, 5,9% — тому що без вищої освіти не можна стати освіченою людиною.

■ ПРЕЗЕНТАЦІЯ

У Луцьку презентують Пересопницьке Євангеліє

Подією VI книжкової виставки-ярмарку «Книга Великої Волині», що відбудеться 5-7 травня та присвячується 20-й річниці незалежності України, стане презентація рукописної пам'ятки XVI століття — Пересопницького Євангелія. Про це повідомили у головному управлінні з питань внутрішньої політики та зв'язків із громадськістю ОДА.

У 2011 році Україна відзначає 450-річчя створення цієї унікальної книги — першого рукописного четвероевангелія, перекладеного староукраїнською мовою. Участь у заході візьмуть делегації з Рівнен-

ської, Житомирської, Львівської, Тернопільської, Хмельницької областей, а також гості з Литви, Білорусі та Польщі.